

Kartanon koulu

vuosikertomus

2019–2020

Rehtorin terveiset

Tämä lukuvuosi piirtyy muistiimme hyvin poikkeuksellisenä. Kartanon koulun oppilasmäärä oli suurin koskaan, sillä pääsimme reilusti yli 900 oppilaan lukuihin. Saimme Harjulasta kolme luokkaa rakennushankkeen alta väistöön, ja tämä kasvatti oppilasmääräämme huomattavasti.

Kevät toi mukanaan globaalin mullistuksen ja COVID-19-virus siirsi maaliskuussa opetuksen pääosin etäopetukseen. Digiloikka tehtiin yhdessä yössä ja tilanne mullisti tavan käydä koulua. Tätä olemme nyt yhdessä kaikki ihmetelleet, yrittäneet sopeutua ja suoriutua parhaalla tavalla tässä kummallisessa tilanteessa.

Kiitokset teille vanhemmille aktiivisesta vuorovaikutuksesta. Tänä vuonna teiltä on vaadittu erityisen paljon kumppanuutta opetuksen suhteen. Tämä yhteistyö on ollut meille tärkeää ja varmistanut koulunkäynnin mahdollisuuden teidän lapsillenne.

Kiitokset myös monista kivoista lukuvuoden tapahtumista oppilaskunnalle ja tukioppilaille! Tätä tekstiä kirjoittaessani toivon kovasti, että pääsemme vielä toukokuun lopussa takaisin arkikouluun ja juhlistamaan edes jotenkin myös yhdeksäsluokkalaisten perusopetuksen taipaleen päättymistä.

Arvon 9. luokan oppilaat! Kiitos yhteisistä mukavista kouluvuosista Kartanon koulussa! Perusopetuksen jälkeen teitä odottavat monet kiinnostavat seikkailut ja elämänpolut. Toivon teille kaikille myötätuulta, uuden oppimisen iloa ja rohkeutta kulkea kohti omia tavoitteita.

Aurinkoisia kesäpäiviä toivottaen

Helinä Perttu

Kartanon koulun rehtori

Koko Kartanon Hannu

Kartanon koulun arvostettu ja pitkäaikainen opinto-ohjaaja Hannu Pulkkinen siirtyy kesäkuussa ansaituille eläkepäiville. Haastattelimme Hannua, joka on ollut Kartanon yläkoululaisten tuki ja turva opinto-ohjausasioissa yhdessä työparinsa Katariinan kanssa.

Missä kouluttauduit ja aloitit työurasi? Millainen oli ensivaikutelma työstäsi?

Kouluttauduin opinto-ohjaajaksi Joensuun yliopistossa, mutta sitä ennen olin opiskellut historian ja yhteiskuntaopin opettajaksi Helsingin yliopistossa. Työurani aloitin vuonna 1984 ja opon työt aloitin vuonna 1990 Kartanon koulussa. Ensivaikutelma työstäni oli innostunut ja odottavainen.

Mikä on ollut mieleenpainuvain tapahtuma urallasi?

Musikaalit ja muut oppilaiden tapahtumat ovat olleet todella hyviä. Oppilaiden kehittymisen näkeminen on aina tuonut hymyn huulille.

Mikä on ollut parasta työssäsi?

Olen pitänyt siitä, että työ on itsenäistä, monipuolista ja vaihtelevaa. Saan itse päättää työaikani, ja plussaa on myös oma työhuone. Työkaverit ja työn vapaus ovat pitäneet työntoa yllä. Meillä on työkavereiden kanssa älyttömän hyvä yhteishenki, ja kaikki tulevat toimeen toistensa kanssa. Yhteistapahtumat muiden opettajien kanssa ovat aina mukavaa yhteistä ajanvietettä.

Kerro asioita, joista et ole pitänyt työssäsi.

Välillä on paljon kiireitä, koska samaan aikaan on hoidettava useita eri tehtäviä.

Millaisille ihmisille suosittelisit opinto-ohjaajan työtä?

Suosittelisin tätä työtä ihmisille, jotka pitävät opettamisesta ja ihmisten kanssa olemisesta. Opinto-ohjaajan työssä on hyötyä verkostoitumistaidoista sekä siitä, että tulee hyvin toimeen ihmisten kanssa.

Miten opetusmenetelmät ovat muuttuneet opettajavuosiessasi aikana?

Tietotekniikan kehittyminen on muuttanut paljon asioita. Kun aloitin työni, ei ollut edes nettiyhteyttä. Oppilaat tekevät nykyään enemmän töitä itsenäisesti. Lankapuhelimet ja kirjoituskoneet ovat lähteneet työurani aikana.

Mitä vinkkejä haluaisit antaa tuleville opettajille?

Mielestäni tämä työ on parasta! Ole monipuolinen ja ahkera. Älä jumittaudu omaan huoneeseesi vaan vietä aikaa kollegojesi kanssa ja vaihda kuulumisia.

Mitä aiot tehdä eläkkeelle jäätyäsi?

Minulla ei ole kummoisempia suunnitelmia, mutta luultavasti tulen matkustelemaan jonkin verran. Kreikka on lempikohteeni. Äänikirjoja aion myös kuunnella paljon.

Kiitos Hannu kaikesta!

Kartanon koko henkilökunta ja oppilaat toivottavat sinulle aurinkoisia ja rentouttavia eläkepäiviä.

Max von Becker, Daniel Hieke, Eelis Kilpeläinen & Luukas Kropsu

Uusia kasvoja Kartanossa

Koulumme henkilökunta on täydentynyt tänäkin vuonna uusilla taitavilla ihmisillä. Tässä jutussa esittelemme heistä muutamia.

Tervetuloa kartanolaisiksi!

1. Kuka olet ja mitä ainetta opetat?
2. Haluaisitko opettaa jotain muuta ainetta?
3. Mikä on lempiruokasi?
4. Mikä oli lapsena toiveammattisi?
5. Mikä oli nuorena lempiaineesi koulussa?
6. Missä kävit itse yläkoulun?
7. Miksi olet halunnut opettajaksi?
8. Onko opettajan työ mukavaa? Mikä siinä on parasta?
9. Mitä harrastat?

Kysymykset tekivät Konsta Kananen, Samuel Wilkman, Jonne Backman & Veeti Kaukoranta.

Lotta-Riina Vikman

Lotta-Riina Vikman

1. Olen Lotta-Riina Vikman ja opetan uskontoa, elämäntietoa ja valinnaista psykologiaa. Minulla olisi pätevyys opettaa myös terveystietoa.
2. Haluaisin opettaa myös liikuntaa, kotitaloutta ja toki terveystietoa.
3. Lempiruokani on MAC AND CHEESE. Lisäksi tykkään paljon juustoista ja kakuista.
4. Toiveammattini 9-vuotiaaksi saakka oli eläinlääkäri ja 10-vuotiaasta asti se oli opettaja. 14-vuotiaana päätin, että minusta tulee uskonnonopettaja.
5. Yläkoulussa lempiaineeni olivat ruotsi, musiikki ja kotitalous.
6. Olen käynyt yläkoulun Suomen ainoassa yläkouluikäisille tarkoitettussa sisäoppilaitoksessa: Anna Tapion koulussa.
7. Koen työni kutsumusammattiksi. Olen jotenkin kasvanut koko elämäni tätä työtä varten. Pidän opettamisesta ja uuden oppittelusta.
8. Työssäni on kivaa olla läsnä ja kuunnella, tarkkailla ja opettaa. Jokainen työpäivä on erilainen ja täynnä erilaisia tunteita. Minusta on parasta se, kun opin joka päivä oppilailta uusia asioita. <3 Oppiminen ja opettaminen on siis molemminpuolista.
9. Kuntosalilla käyn liiankin usein. Lisäksi juoksen, joggaan ja leivon kakkuja.

Jade Aulos

1. Olen Jade Aulos ja opetan musiikkia.
2. Olisi kiva opettaa psykologiaa ja teatteria, mutta sitä varten minun pitäisi vielä opiskella hieman.
3. Rakastan kaikkea italialaista ruokaa, sillä olen asunut Italiassa useita kuukausia ja oppinut siellä rakastamaan paikallista ruokaa. Pasta frutti di mare eli pastaa merenelävillä on varmasti lempparini.
4. Tajusin 13-vuotiaana, että haluan olla musiikkiluokan opettaja. Haave kuitenkin muuttui matkan varrella, sillä totesin, etten haluakaan olla luokanopettaja vaan haluan pelkästään olla musiikinopettaja.
5. Musiikin lisäksi pidin koulussa maantiedosta ja köksästä.
6. Kävin yläkoulun Keravalla Sompion koulussa. Siellä kävin myös alakouluni. Tulin lukioon Järvenpäähän musiikkilinjalle. Kävin lukion Keravalta käsin, mikä oli helppoa, sillä junia meni puolen tunnin välein.
7. Rakastan musiikkia ja haluan auttaa muitakin löytämään musiikin riemun. Olen aina kokenut opettamisen ja ohjaamisen omakseni: nuorena harrastin partiota ja toimin siellä ryhmänjohtajana. Siellä parasta olivat kaikki laulu-leikit. Osasin kerran laskujeni mukaan 27 erilaista laulu- ja rytmileikkiä!
8. Opettajan työ on ihan mahtavaa! Työssä parasta on se, kun saa toteuttaa itseään ja tehdä juuri omanlaisiaan tunteja. Kivoja ovat myös ihanat oppilaat ja erilaiset projektit, jotka piristävät lukuvuotta, kuten erilaiset konsertit ja musikaali.
9. Käyn salilla pari kertaa viikossa ja uimassa kerran viikossa. Opiskelen myös italiaa, jottei se pääsisi unohtumaan.

Jade Aulos

Käyn myös säännöllisen epäsäännöllisesti vaeltamassa ja retkeilemässä luonnossa. Kesällä menen viikoksi Lemmenjoelle Lappiin vaeltamaan.

Suvi-Maria Hautala

1. Olen Suvi-Maria Hautala ja opetan matematiikkaa, fysiikkaa ja kemiaa.
2. Eiköhän nuo kolme ainetta riitä ainakin joksikin aikaa.
3. On vaikeaa valita lempiruokaa, sillä pidän niin monista ruuista. Jos yksi pitää valita, niin ehkä madesoppa on ykkönen.
4. Lapsuuden toiveammattuja oli monia, mutta suurin haaveeni taisi olla ura erotuomarina.
5. Pidän lähes kaikista aineista, mutta kolme suosikkiani olivat kuvis, historia ja matematiikka.
6. Kävin yläkouluni täällä Kartanossa :). Joku vääräleuka voisi väittää, että en ole kovin pitkälle päässyt elämässä.
7. Lukiossa haaveilin arkkitehdin ammatista ja fysiikan

Suvi-Maria Hautala

ope oli vasta toisena vaihtoehtona. Sitten tutkin arkkitehti-
linjan ennakkotehtäviä ja totesin, ettei minulla todellakaan
riitä mielikuvitus tai luovuus niihin. Päädyin siis
kakkosvaihtoehtoon ja opettajaksi.

8. Kyllä on! Parasta työssäni ovat oppilaat, oppilaat ja oppi-
laat. Päivät ovat aina erilaisia, sillä kahta samanlaista ope-
tusryhmää ei ole. Täällä Kartanossa on myös ihan huiput
työkaverit.

9. Harrastan suunnistusta ja ratsastusta. Lisäksi neulon
aina, kun vain kerkiän.

Mikko Himmanen

1. Olen Mikko Himmanen ja opetan historiaa ja yhteis-
kuntaoppia.

2. Ainakin toistaiseksi nämä kaksi opetettavaa ainetta riit-
tää.

3. Olen aika kaikkiruokainen, mutta erityisesti grillattu
ruoka maistuu.

Mikko Himmanen

4. Joskus kuvittelin alkavani lääkäriksi.

5. Pidin koulussa erityisesti matikasta, liikunnasta ja his-
toriasta.

6. Kävin yläkouluni Puropellon yläasteella Turussa.

7. ja 8. Tämä on mukava itsenäinen työ, jota saa tehdä itse
itseään viihdyttäen.

9. Pelaan jalkapalloa, mökkeilen, liikun luonnossa ja pidän
lähes kaikesta urheilusta.

Minna Vekkelä

1. Olen Minna Vekkelä ja toimin koulukuraattorina.

2. Oppilashuoltotyön tekeminen riittää minulle.

3. Lempiruokaani ovat pizzat, erityisesti Kotipizzan Spe-
cial opera.

4. Lapsena halusin olla kilpahiihtäjä kansainvälisellä tasol-
la. Toinen vaihtoehto oli parturi-kampaaja.

5. Lempiaineeni koulussa oli liikunta.

6. Kävin yläkouluni Juankosken yläasteella.

7. Kauan kauan sitten, kun lähdin opiskelemaan, toivoin
saavani tehdä töitä lasten ja nuorten parissa.

8. Työni on äärimmäisen mukavaa. Olen aina tykännyt
tehdä sosiaalialan töitä. Koulukuraattorin työssä pidän eri-

Kuva: Jenna Bowellan

tyisesti lasten, nuorten ja heidän perheidensä kanssa työskentelystä. Työssäni parasta on oppilaiden kohtaaminen.

Oppilaat ovat aivan huippuja!

9. Lenkkeilen perheemme koiran kanssa. Käyn kalastamassa mahdollisuuksien mukaan, erityisesti kesäisin.

Sami Niemi

Sami Niemi

1. Sami Niemi, opetan matematiikkaa, tietotekniikkaa sekä fysiikkaa ja kemiaa. Pääaineeni on siis matematiikka, ja sivuaineena olen opiskellut tietotekniikkaa.

2. En kyllä. Nämä riittävät.

3. Lähes kaikki ruoat maistuvat. Ehkä sellainen kunnon sisäfileepihvi ja paahdetut kasvikset punaviinikastikkeella. Sitten kasvislasagne on hyvää, varsinkin jos sen maustaa pekonilla. Pizzaa tulee leivottua kotona omien muksujen kanssa.

4. Ei varsinaisesti ollut koskaan toiveammattia. Joskus neljännellä luokalla autoin kavereita matikassa. Se oli kivaa. Ne eivät tykänneet siitä, että autoin.

5. Matikka oli koulussa loogista ja helppoa, samoin fysiikka. Opettajaa oli joskus kiva korjailla, kun ope ei aina ilmaissut asioita tarkasti. Tykkäsin myös kaikista aineista, missä pääsi tekemään juttuja: liikunnasta, kuviksesta, käsitöistä...

6. Yläasteeni kävin Luumäellä Etelä-Karjalassa.

7. Monia eri vaihtoehtoja vertailemalla olen päätenyt siihen, että opettajan ammatti on loistava. Opettajuudessa itsessään on aina ollut jotain, mitä olen ihaillut. Siihen kun yhdistää omat suosikkiaineet.. niin avot..

8. Onhan se välillä. Harvemmin tosin sanan varsinaisessa merkityksessä mukavaa. Työnteko on aina työtä. Jos on liian mukavaa, ei saa mitään aikaiseksi. Parasta opettajan työssä on se, kun homma toimii. Oppilaat oppivat ja pääsee itse opettamaan.

9. Harrastan tällä hetkellä varmaankin remppailua ja kускаamista, sitten ruuanlaittoa ja löhöilemistä. Koodailu on lähellä sydäntä. Aina pitää olla jokin koodailuprojekti käynnissä.

Ystävyyttä ja yhteishenkeä – yhdeksän vuotta samalla luokalla

”Voisin jopa olettaa, että yläkoulu oli, on ja tulee olemaan aina elämäni parasta aikaa. Liika vastuu ei vielä paina päälle, mutta kavereita on paljon ja voi vielä rauhassa pelleillä! Ottakaa kaikki irti yläkoulusta!” Näin kuvaa yläkouluaikaa eräs 9 E:läinen. Yhtenäiskoulu on tehnyt mahdolliseksi sen, että olemme olleet koko peruskoulun, yhdeksän pitkää vuotta, samalla luokalla. Näihin vuosiin ensin Vihtakadulla ja 6. luokasta lähtien Kartanossa on mahtunut itkua, naurua ja iloa. Koska olemme tunteneet toisemme yli puolet elämästämme, olemme ehtineet kokea paljon kaikenlaista. Olemme oppineet tuntemaan toistemme heikkoudet ja vahvuudet sekä sen, mikä ärsyttää ketäkin ja mitkä vitsit naurattavat. On hauskaa huomata, kuinka rennosti voi olla oma itsensä, kun tuntee kaikki luokkakaverit lähes läpikotaisin. Mikään ei enää jännitä eikä tarvitse miettiä, mitä toiset ajattelevat. Olemme kasvaneet yhteen ja yhdessä. Samalla, kun meistä on tullut me, jokainen meistä on kasvanut myös omaksi itsekseen.

Kuten varmasti kaikkiin luokkiin, on myös meidän porukkaamme muodostunut vakiintuneita rooleja. Jokainen tietää, kuka on luokan vitsailija ja kuka taas sopii draamaqueenin saappaisiin. Luokallamme on paljon erilaisia ihmisiä, mutta kaikki sopivat samaan kasaan. Jokainen on omalla tavallaan outo, ja me hyväksymme toisemme sellaisina kuin me oikeasti olemme. Parasta luokassamme on-

kin ollut se, että kaikki tukevat ja kannustavat toisiaan. Yhteishenki on aina ollut luokassamme vahva, minkä vuoksi myös riitatilanteet on ollut helpompi selvittää.

Omaleimainen huumori on aina ollut luokkamme vahvuus. Vitsit tulevat sekä menevät, ja niitä on vuosien varrella kertynyt paljon. Näistä ehkä mieleenpainuvimpia ovat pitkäaikaisen opettajamme Johanna Listalan sutkautukset, joita hän toisti meille useita kertoja. Kävellessämme jalkakäytävällä ryhmänä hän aina sanoi: ”Menkää tien oikeaan reunaan. Älä tuki kulkuväylää!” Oppitunnilla käsitellessämme vakavia aiheita hän tokaisi: ”Muistakaa, että mitä enemmän te saatte vapauksia, sitä enemmän saatte myös vastuuta asioista. Vastuu ja vapaus kulkevat yhteen käteen”. Nämä Johannan opit ovat jääneet elämään lentävinä lauseina koko luokkamme sanavarastoon.

On ollut suuri rikkaus olla samalla luokalla koko peruskoulun ajan. Olemme harmitelleet sitä, että koronavirus

vei meiltä viimeiset yhteiset kuukaudet koulussa. Etäopiskelu on saanut ymmärtämään, millainen merkitys omalla luokalla on oppimiselle ja koulussa viihtymiselle. Jaamme varmasti kaikkien ysien tunteen siitä, että ysien päivän ja ysien tanssien sekä luokkaretkien peruuntuminen harmittavat. Onneksi yhteiset kokemuksemme eivät häviä mihinkään, vaikka jokainen lähteekin omaan suuntaansa.

Kiitos siis yhteisistä vuosista 9 E, kaikki Kartanon koulun ysit sekä koko koulun väki! Me ysit lähdemme iloisin mielin ja hyvin eväin valloittamaan maailmaa!

Lili Vuoksenturja, Erenja Pesonen & Maya Tolvanen

Opettajamme Johanna Listalan haastattelu

Johanna pääsi vanhempainvapaaltaan moikkaamaan meitä ysiluokan alussa ja yllättyi siitä, kuinka isoiksi olimme puolessa vuodessa kasvaneet. Haastattelimme häntä siitä, millaista oli opettaa tällaista koko peruskoulun yhdessä olutta ryhmää.

Johannan vierailu oli kaikille iloinen yllätys.

Millaista meitä oli opettaa?

Ihanaa, koska olitte hyvin innokkaita ja motivoituneita oppilaita, minkä takia meillä oli aina hyvä meininki tunneilla. Pidin myös siitä, kuinka pystyimme keskustelemaan asioista avoimesti ja luokassa jokainen sai olla oma itsensä. Pystyimme puhumaan asioista rehellisesti ja luottamuksella.

Minkälaisia oppilaita olimme mielestäsi?

Olitte poikkeuksellisen motivoituneita ainakin. Luokkanne kanssa oli hauska koittaa uudenlaisten asioiden tekemistä, sillä olitte innokkaita kokeilemaan kaikkea. Pystyimme aloittamaan erilaisia projekteja, joihin osallistuitte mielellänne ja toisinaan sitten ette. Välillä on mennyt vähän mönkään ja olen joutunut saarnaamaan teille, mutta olemme yhdessä silti selvinneet kaikesta. On ollut ilo opettaa teitä ja nähdä samalla, kuinka paljon olette kasvaneet noista pienistä, tietämättömistä 6.-luokkalaisista niin isoiksi ja viisaiksi 9.-luokkalaisiksi.

Onko sinulla erityisiä muistoja opetusajastasi kanssamme?

Tietenkin on! Muistan hyvin, kuinka kerran sanoitte haluavanne olla yöllä koulussa. Niin päätimme 6. luokalla järjestää yökoulun. Valvoitte aika pitkään sinä yönä ja leikitte mm. vessapaperimuumioita, mutta olihan meillä hauskaa! Kävimme samana vuonna myös Linnanmäellä, jossa muistitte olla vastuullisia ja soititte ohjeideni mukaan tunnin välein kertoen, missä olitte ja minne olitte menossa. Muistan myös, kuinka piditte luokassamme olevasta erillisestä huoneesta, joka sai vuosien aikana nimen ”Panic room”. Siellä jokainen viihtyi aina joko koulutehtäviä tehden tai yrittäen välttää menemästä ulkoviikotunnille.

Millaisia terveisiä haluaisit lähettää luokallemme?

Kiitos hauskoista yhteisistä vuosista, en tule koskaan unohtamaan teitä!

Lukukoira Ninni työssään

Alakoulun arkea

4.-luokkalaiset tutustumassa Viron monipuolisimman taiteilijan Adamson-Ericin tuotantoon Järvenpään taidemuseossa marraskuussa.

Päivänavaus Östelle olohuoneessa joulukuussa.

Retki Ainolaan

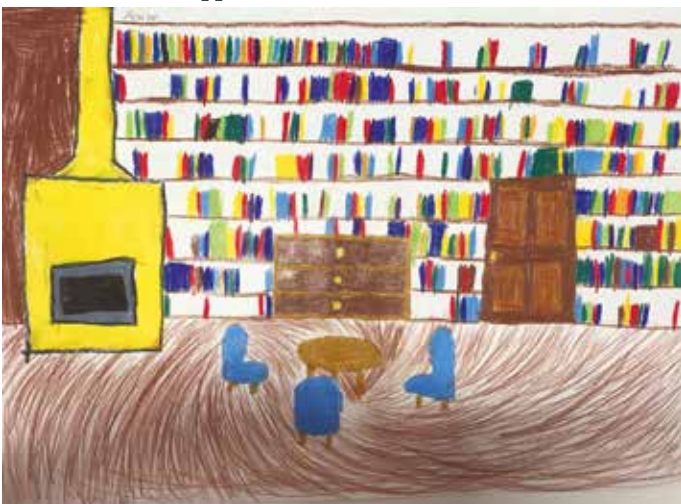
10.9.2019 me lähdimme Ainolaan pyörillä. Matka oli aika pitkä. Lähdimme sinne 4A:n ja 3–4E:n kanssa. Me söimme heti eväät. Kun 4A tuli kierrokselta, oli meidän vuoromme. Siellä oli opas. Saimme selville, että yksi Sibeliuksen kuudesta tyttärestä kuoli nuorena vakavaan keuhkotautiin. Me emme päässeet yläkertaan, mutta katsoimme koulussa videon yläkerrasta.

Sisällä oli vanhanaikaista ja ahdistavaa. Sisällä oli vihreä takka. Sibeliukselle tuli vihreästä mieleen F-duuri. Keittiössä oli paljon vanhanaikaisia astioita ja talossa oli myös paljon erilaista taidetta. Taide oli hienoa ja ahdistavaa.

Kierroksen jälkeen me menimme puutarhaan ja Sibeliuksen haudalle. Me kävimme myös katsomassa saunaa. Siellä oli kylpyamme. Sauna oli aika pieni mutta hieno. Saunan lattiasa oli luukku, jonka pystyi avaamaan. Siellä oli myös tyhjiä vesitynnyreitä. Siellä haisi todella pahalta.

Puutarhassa oli puita, kukkia ja marjoja. Siellä lenteli lintuja. Puutarhasta löytyi myös pelottava perunakellari. Hauta oli kauniin turkoosi. Haudan ympärillä oli kauniita puita ja kukkia. Puutarhakierroksen jälkeen oli aika palata takaisin koululle. Retki oli todella kiva, mutta joidenkin mielestä tylsä.

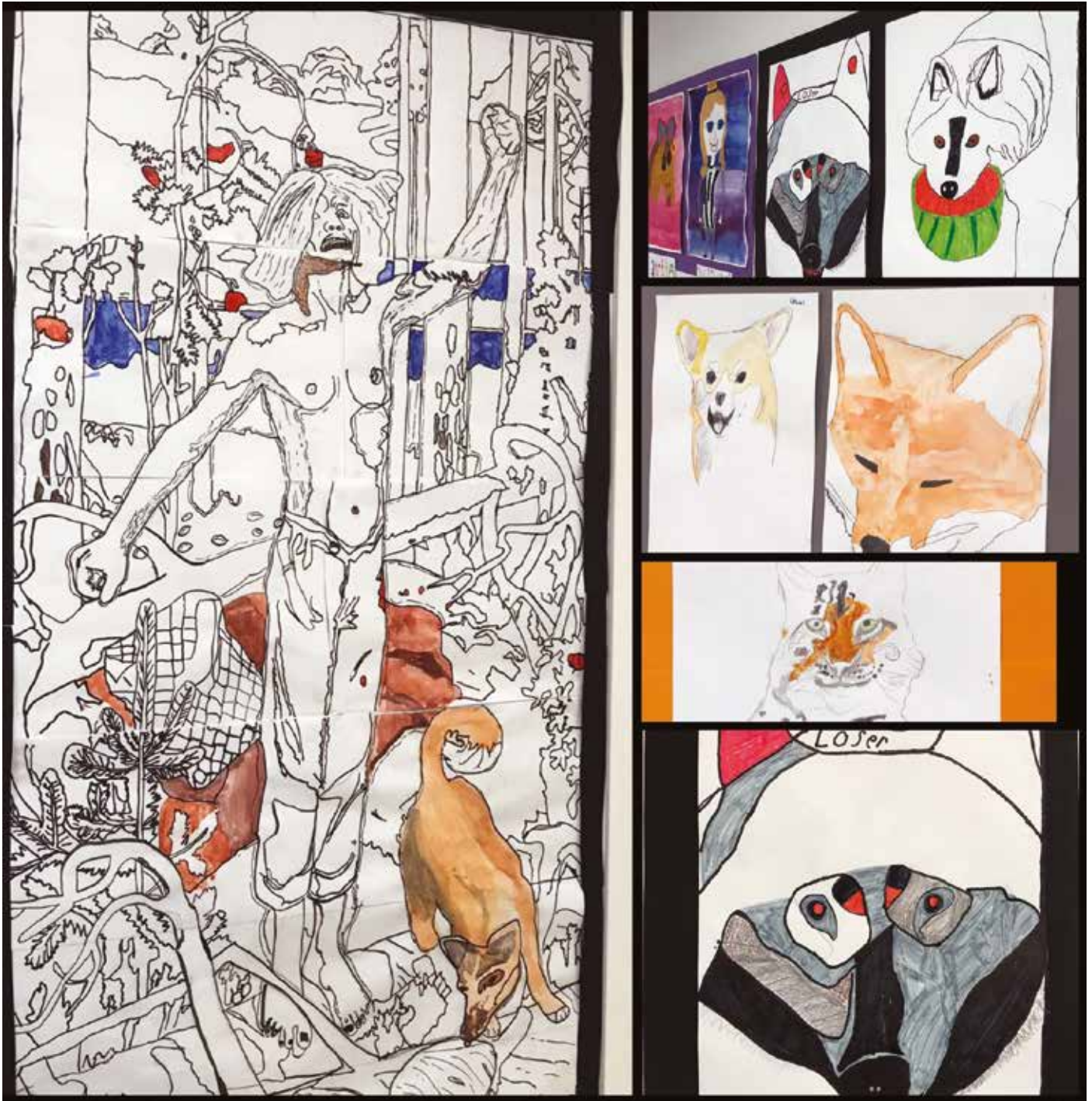
Teksti: Lotta ja Peppi & Kuva: Aaron Ritola

3B & 3–4E innostuivat majojen rakentamisesta

Ulkoliikunnassa tehtiin lähimetsään hienoja majoja tamikuussa.

Kuvia 5–6E:n kouluvuodesta
 Vuoden varrella on ehtinyt tapahtua paljon. Olemme tehneet ja tutustuneet taiteeseen Suomen taiteen kultakaudesta pop-taiteeseen ja Andy Warholiin. Koulukoira Penelope on ollut säännöllisesti mukana koulupäivissämme.

5.–6. luokkien toimintaa

Hirviöakatemia

5–6C osallistui marraskuussa kirjastossa sanataideyhdistys Yöstäjän järjestämään Hirviöakatemia-sanataidepajaan.

MOKO-projekti

Luokkamme 6B teki MOKO-projektin aiheesta ilmastonmuutos. Me kerroimme siitä, miten ilmastonmuutos vaikuttaa eläimiin. Kerroimme jääkarhujen tulevaisuudesta, pandojen uhista sekä siitä, että ilmaston lämpenemisen myötä muun muassa kilpikonnat muuttuvat enenevässä määrin naariksi.

Jenna Hämäläinen

Minä ja ryhmäni teimme laajasta alueesta. Esimerkiksi eläimistä ja jäätiköistä, järivistä ja meristä, sekä ilmastomuutoksen seurauksista.

Stina Nuorento

Katakana & Sonny Nakai

Viime syksynä meidän luokkaan tuli kertomaan japanilainen Sonny Nakai japanilaisista kirjoitusmerkeistä. Hän opetti meille kuinka voi kirjoittaa japaniksi oman nimen. Me kaikki kirjoitimme omat nimemme japaniksi paperille siveltimellä ja hän auttoi meitä. Hän kertoi kirjaimet, jotka ovat meidän nimissä. Sen jälkeen laitoimme japaniksi kirjoitetut nimemme seinälle.

Eino Karjalainen

5B:n avaruusprojekti

Aurinkokunnasta tehtiin esitelmät ja padilla opetusvideoita.

Yläkoulun arkea

Metsänoppapeli seiskoille

Liikuntapäivänä 23.8. koulun tukioppilaat järjestivät seiskaluokkalaisille leikkihenkisen kilpailun, jossa jokainen luokka heitti noppaa ja eteni pelilaudalla. Pelin ideana oli etsiä metsästä numeroituja lappuja sen mukaan, missä kohtaa oli pelilaudalla. Luokanvalvojalla oli lista tehtävistä, jotka tehdään, kun luokka löytää lapun ja kokoontuu luokanvalvojan luokse. Tehtävinä oli esimerkiksi halata kaikkia luokkatovereita tai hyppiä yhdellä jalalla minuutti.

Mielestämme oli kivaa, kun sai olla oman luokan kanssa ulkona ja tehdä tehtäviä yhdessä. Joitain lappuja oli vaikeampi löytää, mutta peli oli hauska ja oli mukavaa saada muuta tekemistä opiskelun sijaan. Suurin osa seiskaluokkalaisista piti pelistä ja oli täysillä mukana.

Sara Röyttä & Milja Järvinen

Kuvat: 7E & 7C

Yläkoululaiset kirjastovierailulla

Nasukaste

Yläkoulun tukioppilaat pitivät loka-kuussa 7.-luokkalaisille leikkimielisen nasutuksen, jossa seiskaluokkalaiset ”kastettiin” yläkoululaisiksi. Tugarit saivat maalata seiskojen kasvoja, jos he antoivat luvan. Tämän jälkeen tugarit pitivät leikkejä ja seiskojen piti tanssia Macarenaa. Meidän mielestämme nasutus oli ihan kiva piristys keskellä koulupäivää. Ainakin se oli vaihtelua tavalliseen opiskeluun.

Joona Itätalo, Luka Pälvilä & Lauri Tommola

Kartanon koulun isänpäivämarkki- nat

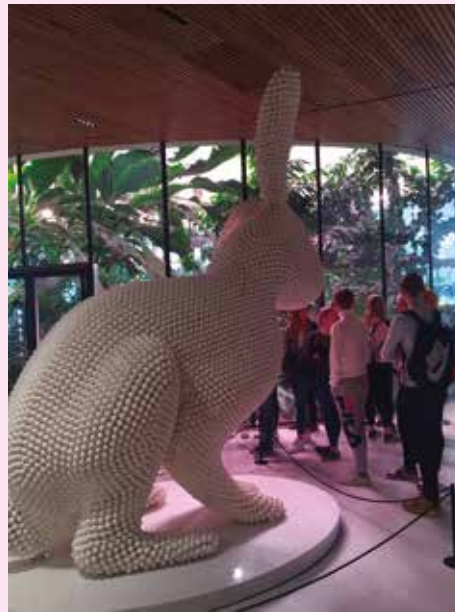
Kartanon koulun oppilaat ja opettajat järjestivät jokavuotiset isänpäivämarkkinat isänpäivän kunniaksi 2019. Oppilaat ja vanhemmat olivat leiponeet ja tuoneet paljon ruokaa, leivonnaisia ja tavaraa myytäväksi. Pöydät olivat täynnä, ja paljon ihmisiä vyöryi sisään. Isänpäivämarkkinoiden lopuksi, kun luokat olivat laskeneet rahat, voitiin iloita hyvistä uutisista. Kartanon koulu onnistui isänpäivämarkkinoissa loistokkaasti, ja luokat saivat hyvin rahaa kerättyä luokkaretkisäästöihin.

Pilvi Saarelainen, 6.2.2020

Joulukuusi sai komeat koristeet.

Isänpäivämarkkinoilla

Vantaalla sijaitsevassa Fazer Experience Vierailukeskuksessa on 3,2 metriä korkea Mignon-pupu, joka on tehty 9330 tyhjää Mignon-munankuoresta.

Fazer on vanha perheyrittys. Sen tarina alkoi vuonna 1891, jolloin Karl Fazer perusti ranskalais-venäläisen konditorian Helsingin Kluuvikadulle. Kavvila sijaitsee edelleen samalla paikalla.

*"Syö niin paljon kuin haluat"
-karkkipuu.*

Herkuöverit Fazerilla

9E-luokka valittiin lukuisten Suomen ysiluokkien joukosta Maistuva päivä -yritysvierailulle Fazerille. Päiväretki toteutettiin tammikuun lopussa ja oppilaat otettiin vastaan Fazerin kokouskeskuksessa Vantaalla. Päivän ohjelmaan kuului muun muassa Fazerin toiminnan ja elintarvikekulttuurin esittely faktojen, tietovisan ja kahden työntekijän uratarinoiden avulla. Herkullisen lounaan jälkeen oppilaat pääsivät tutustumaan Fazerin tarinaan ja historiaan esittelykierroksella Vierailukeskuksessa. Mielenkiintoinen kierros päättyi "Syö niin paljon kuin

jaksat" -suklaaövereihin.

Tukarishow

Lucia-neito ja kulkue

Tukioppilaskurssi

Hauskanpitoa tukaritunneilla

Ysit täyttivät lukion aulan ennen teatteria.

Kartanon koulun oppilaat viettivät torstaina perinteistä liikuntailtapäivää

Kartanon yläkoulussa vietettiin 13.2.2020 liikuntailtapäivää. Oppitunnit pidettiin normaalisti puoleen päivään asti, minkä jälkeen oppilaat siirtyivät liikuntakohteisiin.

8. luokat liikkuvat Järvenpään monitoimihallissa, jossa luvassa oli erilaisia luokkien välisiä pelailuja. 9. luokat liikkivat lukiolla, Volttitehtaalla tai SisuGymillä. Opettajat ja liikunnanohjaajat olivat ohjeistamassa oppilaita paikan päällä.

Liikuntailtapäivien tavoitteena on innostaa nuoria liikkumaan ja tutustuttaa heitä uusiin lajeihin. Liikuntapäivä onnistui kokonaisuudessaan hyvin ja koulu saikin siitä paljon hyvää palautetta, joten perinne jatkuu edelleen. Ensi vuodeksi yritämme taas keksiä yhdessä kaikkea kivaa uutta tekemistä. Jospa saisimme jatkossa opettajatkin mukaan liikkumaan.

Liikuntailtapäivän takia koulupäivä päättyi poikkeuksellisesti kaikilta klo 14, mistä oppilaat olivat mielissään.

Siiri Hämäläinen, 14.2.2020

Ystävänäpäivän halipäivänä kirjoitettiin terveisiä maahan.

Taksvärkkipäivänä käytiin lukemassa alakoulussa.

Kiehtovalla kulttuuripolulla

Syksyisenä syyskuun kolmantena päivänä Kartanon koulun 7E-luokka lähti pyöräilemään kohti Järvenpään upeita kulttuurikohteita. Ensimmäinen määränpää oli keskustasta muutaman kilometrin päässä sijaitseva Ahola. Perillä opas Tarja Vuokkovaara otti meidät ystävällisesti vastaan.

“Järvenpään kaupunki tarjoaa kaikille 1.–9. luokan oppilaille tutustumista erilaisiin kulttuurikohteisiin. Aiheina ovat esimerkiksi luonto ja taiteilijat. Taiteilijoista Sibelius on luultavasti tunnetuin. Täällä Aholassa asuivat kirjailija Juhani Aho, hänen puolisonsa Venny Soldan-Brofeldt ja heidän perheensä”, Vuokkovaara kertoi.

Oppaan mukaan tärkeitä syitä siihen, miksi monet tunnetut taiteilijat muuttivat juuri Järvenpäähän, olivat tietenkin Tuusulanjärvi, oma rauha sekä hyvät kulkuyhteydet Helsinkiin. Samalla Tarja esitteli meille kartoista Tuusulanjärven kulttuurikohteita, joihin kannattaa mennä tutustumaan. Pian matkamme jatkuikin kohti Suvirantaa.

Aholasta Suvirantaan kulkiessamme huomasimme, että taiteilijayhteisön kohteiden välimatkat keskenään olivat

todella lyhyitä. Päättelimme siitä, että Tuusulanjärven taiteilijat olivat paljon keskenään tekemisissä.

Saapuessamme Suvirantaan silmiimme pisti heti hieno vihreä talo. Opas Leena Jäntti kehotti meitä katsomaan talon julkisivua.

”Suvirannassa asui taiteilija Eero Järnefelt, joka tänne tullessaan oli 40-vuotias”, Leena kertoi ja esitteli meille Eero Järnefeltin maalaustaidetta. Leena myös kertoi meille hieman taiteilijan lempilinnuista ja -kasveista.

”Tietääkö joku, mikä on Järvenpään nimikkolintu?” Leena kysyi. ”Silkkiuikku tietenkin”, Jäntti vahvisti kuultuaan oikean vastauksen oppilaalta ja kysyi myös Järnefeltin suosikkikasvista, joka oli rentukka.

Oppaamme näytti myös valokuvaa kirjasta “Tarinoita Tuusulanjärven rannalta”. Kuvassa oli Eero Järnefeltin lapsia kotiopetuksessa. Kävelimme kauniilla Suvirannan pihalla. Jäntti kertoi, että Suvirannan piha on kaksi hehtaaria iso. Lopuksi pysähdyimme talon pohjoisikkunoille.

”Tässä näemme Järnefeltin ateljeen eli taiteilijan työhuoneen. Lähes aina ateljeen ikkunat osoittivat kohti pohjoista, koska valo tuli silloin aina tasaisesti sisälle. Suvirannan ikkunatkin ovat alkuperäisiä”, oppaamme selitti ja toivotti mukavaa kulttuuripolkupäivää.

Suvirannasta matkamme jatkui kohti upeaa Kallio-Ku-

ninkalaa. Jo pyöräillessämme näimme, kuinka hieno ja iso keltainen rakennus ilmestyi puiden lomasta. Pihaan päästyämme Pekka-opas toivotti meidät iloisesti tervetulleeksi, minkä jälkeen lähdimme tutkimaan Kallio-Kuninkalan hulppeaa puutarhaa.

Lopulta pysähdyimme päärakennuksen eteen ja oppaamme alkoi kertoa paikan historiasta:

”Täällä Kallio-Kuninkalassa asui Paloheimojen liikemiesperhe. Karl Alfred Paloheimo ei ollut taiteilija, mutta hän oli kuitenkin hyvä ystävä Tuusulanjärven taiteilijoiden kanssa. Paloheimojen pojat avioituivat esimerkiksi muiden taiteilijayhteisössä olevien taiteilijoiden lasten kanssa.”

”Paloheimo jalosti täällä esimerkiksi omaa Kallio-Kuninkala -omenalajiketta ja halusi koittaa myös riisin viljelyä, Pekka sanoi ja kysyi, onnistuikohan se meidän mielestämme. ”No ei onnistunut. Mutta ei voi onnistua, jos ei edes yritä!” oppaamme nauroi. Hän esitteli meille myös pihapiirin rakennuksia ja kävelimme pihapiirin läpi.

Lopuksi Pekka kyseli oppilailta vielä kysymyksiä ja hyvästeli meidät. ”Minä olen käynyt katsomassa Kallio-Kuninkalaa hieman kauempaa. Tästä jäi mieleeni erityisesti piha hienoine suihkulähteineen. Myös paikan tunnelma oli huomiota kiinnittävä”, oppilas Aamu Liikola pohdiskeli Kallio-Kuninkalasta lähtiessämme. Pyöräilimme kult-

tuuripolkua pitkin kohti viimeistä kohdettamme, Ainolaa. Ainolan pihalla meidät otti vastaan opas Kaija Jaukkari. Oppilaat kerääntyivät pihalla lähelle päärakennusta, josta oppaamme kertoikin hieman: ”Sibelius sai upean flyygelin-sä lahjaksi, kun hän täytti 50. Pihapiirissä oli monta kaivoa, koska täällä ei ollut vesijohtoa.”

Lähdimme kiertelemään kaunista pihaa ja kuulimme puutarhan kasvilajeista. Pysähdyimme saunan eteen ja saimme käydä upeassa saunassa. Saunassa kävi puheensorina ja sieltä ulos tullessamme luokkalaisemme Vilma Vepsäläinen kommentoi: ”Saunassa tuoksui hyvältä. Pidän tosi paljon saunan tunnelmasta.”

Jaukkari kertoi meille saunan historiasta ja pihapiirin tahtumista vielä ennen kuin luokkamme jatkaisi matkaa takaisin koululle. Kaija Jaukkari kertoi pitävänsä opaskierrosten vetämisestä ja kiitti meitä mielenkiinnostamme.

7 E:n oppilas Jonne Backman kertoi mielipiteensä Ainolasta: ”Mieleeni täältä Ainolasta jäi erityisesti Jean Sibeliuksen hauta. Oli kyllä kiva ja kiinnostava reissu.”

Lähdimme takaisin koululle. Tietenkin kokemusta rikkaampina!

Heta Kosonen, Sanni Riikonen & Vilma Vepsäläinen

Jatkuu seuraavalla sivulla...

Vinkki: Vieraile näissä!

Oppilaiden suosikkikohteeksi valikoitui Suviranta sen kauniin pihapiirin ja värikkään sekä ainutlaatuisen talon vuoksi. Kallio-Kuninkala tuli vahvana toisena suuren pihapiirinsä ja oppaan kertomien tarinoiden vuoksi sekä tietenkin kauniiden rakennustensa takia. Oppaat todella osasivatkin kertoa esittelemästään paikasta kattavasti ja mielenkiintoa herättävästi. Erittäin suuri kiitos hyvillä oppailla!

7E-luokka suosittelee käymään näissä kiehtovissa kulttuuri-kohteissa. Järvenpää on täynnä kulttuuria, joten ehdottomasti kannattaa tutustua kulttuurikohteisiimme!

Toista kulttuuria tutkimassa

7. ja 8. luokan ranskanlukijat ovat aloittaneet syksyllä projektin espanjalaisen koulun ranskanryhmän kanssa. Koulu on noin 40 km Madridista sijaitseva Humanitas Bilingual School Torrejón, jonka kanssa olen tehnyt yhteistyötä jo kolmen vuoden ajan. Projektissa tutustutaan muun muassa toistemme kouluihin, maantietoon, ruokaan ja kulttuuriin. Ja tietysti myös toisiimme esimerkiksi videoesitysien ja kirjeiden kautta.

Käytämme alustana sähköistä eTwinningiä, jonka kautta on helppo luoda yhteistyökontakteja ympäri Eurooppaa. Projektin koostuu lähinnä videoesityksistä, joissa oppilaat pääsevät käyttämään ja näyttämään ranskankielentaitoaan.

Ritva Vilpo, ranskanopettaja

Levoton Tuhkimo, 9A-luokan musikaali

Tämän vuoden musikaali oli 9A musiikkiluokan käsialaa käsikirjoituksesta käsin. He valitsivat myös kappaleet, joita harjoiteltiin ahkerasti monta kuukautta yhdessä porukalla sekä erikseen. Musikaali kertoi Aadasta, joka joutui työskentelemään ilkeän äitipuolensa ja sisarpuoliensa siivoajana, kunnes pääsi naamiaisiin, jotka muuttivat kaiken. Musikaalissa soittamassa oli 9A:n oppilaita ja tanssimassa lisäksi 9B:n Eetu Mäkinen. Kuoro koostui 8A-musiikkiluokkalaisista.

Jade Aulos, musiikinopettaja

Kuvat: Jade Aulos & Noel Risku

Nämä upeat kirjoneulesukat ovat valmistuneet valinnaisen neulekurssin työnä. Tekijä ja taitaja Hulda Korhonen.

Tyylikkäätkä takit koiralle, tekijöinä Aino Ikonen ja Ninni Laurila. Takit valmistuivat valinnaisella tekstiilityön kursilla.

Käsityön lyhytkurssilla Noora Syrjänen ompeli tämän mukavan ja rennon hupparin. Huppari valmistui yllättävän nopeasti, kun oli reipas ote työskentelyyn.

Terkkuja kässistä

Huppareita syntyy tänäkin keväänä seitsemäsluokkalaisten käsityötunneilla. Tässä valmiina Mea Moisanen huppari.

Valinnaisella vaateompelukurssilla Joanna Oksanen ompeli kivat raidalliset collegehousut. Vieressä veikeät pandahousut, jotka ompeli Iida Alvik.

7. luokkalaiset suunnittelevat ja valmistavat mielellään kangaskasseja. Nämä kangaskassit on koristeltu maalaamalla. Tekijät Inka Ahola ja Aada Joutsenvirta.

Teatteriarvostelu: *Sapiens*

Torstaina 30.1.2020 lähdimme psykologian ryhmän kanssa Helsingin Kansallisteatteriin katsomaan Yuval Noah Hararin menestyskirjaan perustuvaa teatteriesitystä. Se kertoi monin, tehokkain keinoin ihmisen kehityksestä nykypisteeseen saakka – ja ehkä hieman pidemmällekin.

Sapiens kertoi tunnin ja neljänkymmenen minuutin aikana ihmisen tiivistetyn historian ehkä vaikuttavimmalla mahdollisella tavalla. Yksikään lavalle nousseista näyttelijöistä ei päästänyt ääntäkään, vaan kerronnan ja juonenkulun tähän teatteriin tarjosi Avarasta luonnostakin tuttu kertoja Jarmo Heikkinen. Mielestäni tämä oli äärimmäisen vaikuttava, tehokas ja herättävä keino toteuttaa teatteriesitys. Se toi esille erityisesti näyttelijöiden taitoa ja varmasti haastoi heitä eläytymään rooleihinsa eri tavalla kuin aikaisemmin.

Sapiens kävi läpi ihmisen historian tulentekotaidosta ja teollisesta vallankumouksesta aina nykypäivään saakka. Se myös esitti mahdollisia tulevaisuuden tapahtumia. Mielestäni Sapiensin kantava teema oli ihmisen kehitys ja valtava voima ja sitä kautta syntyvä vastuu maapallostamme. Niitä kun nyt sattuu olemaan vain yksi. Se keskittyi myös tuomaan esille vakavia yhteiskunnallisia ja globaaleita ongelmia, otti niihin kantaa, laittoi katsojansa ajattelemaan, muttei kuitenkaan provosoanut tai tuputtanut negatiivista maailmankuvaa.

Esityksessä käsiteltiin myös paljon sitä, mikä on alun perin erottanut ihmisen muista lajeista ja kehittänyt siitä maapallon ”johtavan eläinlajin”. Ihminen osaa kuvitel-

la asioita, joita ei ole ikinä nähnyt tai joita ei välttämättä ole edes olemassa. Tässä yhteydessä esimerkkeiksi nostettiin mm. jumalat, mutta myös pankkijärjestelmä. Eihän kaikelle rahalle ole edes olemassa aineellista vastinetta.

Esitys ei niinkään muistuttanut perinteistä teatteria, vaan ennemminkin näyteltyä dokumenttia ihmisestä itsestään. Pidin siitä, miten käytännössä kaikilla näyttelijöillä oli kasvoillaan maskit – siten katsojille tuli selväksi, että juuri kyseinen henkilö edustaa joko ihmisryhmää tai joukkoa. On myös pakko ihailia sitä, miten loppuun asti hioitulta teatteriesitys vaikutti. Kaikki tapahtui juuri ajallaan, ja kaikki oli tarkoituksellista. Lisäksi haluan kehua kaikkia näyttelijöitä, jotka toimivat kellon lailla juuri niin kuin oli alun perin tarkoitettukin. Selkeästi esityksen takana oli valtava määrä harjoituksia, ja se näkyi. Esitys ei vaikuttanut liian pakotetulta, vaan elävältä ja aidolta.

Pääosin kerronta ja esitys oli hoidettu hyvin. Koko ajan ylläpidettiin katsojien huomiota, eikä tylsistyminen päässyt yllättämään. Kerronnasta huolimatta jotkut kohtaukset ja erityisesti näytöksen loppu jäivät itselleni vähän mysteereiksi. En ymmärtänyt kaikkia asiayhteyksiä loppukohtauksessa, ja rehellisesti sanottuna se jäi vaivaamaan minua. Lisäksi koin, että äänet olivat satunnaisesti hieman liian kovalla.

Muutamasta negatiivisemmasta elementistä huolimatta koin, että teatteriesitys oli hyvin toteutettu. Se jätti jälkeensä paljon ajateltavaa, enkä koe lähteneeni teatterista muutenkaan tyhjin käsin. Sapiens ei pelkästään viihdyttänyt - se tarjoi myös faktatietoa ja mukavan muistin virkistykseen ihmisen historiaan liittyen. Näyttelijät osasivat työnsä ja päällisin puolin esityksestä jäi hyvä fiilis. Se sisälsi sopivalla sekoituksella huumoria ja tietoisuuksia, eikä se aiheestaan huolimatta ollut tylsä ja puiseva. Menisin ehdottomasti katsomaan saman esityksen uudestaan, mikäli siihen tulisi mahdollisuus!

Matilda Ruusila

Poikkeustila!

Kartanon koulun käytävä 17.3. ruokavälitunnilla.

Kartanon koulu hiljentyi koronaviruksen takia

Maaliskuun 16. päivä pidetyssä tiedotustilaisuudessa Suomen hallitus linjasi, että koronaviruksen (COVID-19) aiheuttaman epidemian takia lähiopetus Suomen kouluissa päätettiin keskeyttää. Koulujen sulkemispäiväksi ilmoitettiin 18. päivä maaliskuuta. Poikkeustilan ilmoitettiin keskeyttävän 13.5. saakka.

Lukiot ja peruskoulun 4. – 9. luokat jäivät täten etäopetukseen, kun taas 1. – 3. luokalla oleville lapsille, joiden vanhemmat työskentelevät yhteiskunnan kannalta kriittisillä aloilla, järjestettiin tarpeen vaatiessa lähiopetuksen mahdollisuus.

Tiistaina 17. maaliskuuta Kartanon yläkoulu oli jo suurelta osin tyhjentynyt oppilaista. Opettajat olivat kuitenkin koululla tavoitettavissa koko päivän ja järjestivät opetusta paikalla oleville oppilaille. Etäopiskeleviin oppilaisiin otettiin yhteydessä Wilman välityksellä.

Noora Kukkonen, 17.3.2020

Opettajat välituntivalvonnassa koronaepidemian aikaan.

Runoterveisiiä

koronakaranteenista

Elämää poikkeustilassa purettiin etäopinnoissa runouden muodossa. Tässä Kartanon yläkoululaisten taidonnäytteitä:

*Veneellä menin
savu vain katosi, hups.
Mieleni suri.*

*Metsässä paloi riehuvaa tuli,
jäässä olevat kuuset sulii.
Juoksi kettu tulta pakoon,
kunnes vajosi maan vakoon.*

*Rakkaus
sinua minä etsin,
auringon paisteesta myrskyn keskellä,
tuulesta, joka pörrötti hiukseni
kuivatti kyyneleeni,
eivätkä edes tähdet näyttäneet tietä sinun
luoksesi.
Silti sydämessäni tiedän sinun olevan
jokainen hetki.*

*Kävölen yhdessä, mutta yksin
metsä ympärilläni kukoistaa kasvullaan.
Joskus puu vierelle vain kaatuu,
ehkä en tarvitsekaan toista kulkijaa.
Ei ympärillä seuraa,
yksin en silti ole ollenkaan.
Sisimmässäni kukkivat ystäväyden juu-
ret.
Juuret, joita ei voi katkoa.
Jatkan matkaa vielä pitkään,
tarvitse en toisten huolta.
Itselleni olen aina paikalla,
olen ystäväni parhain.*

*Kermaa ja kahvia,
mitään muuta ei tarvita.
Sillä päivä lähtee käyntiin
eikä vaihuta horroksiin.
Seuraavan kupin voin ottaa päivälläkin.
Nam nam, kuinka hyvää
se olla voikaan.*

*Kaikkialla hiljaisuus ikään kuin odottaa,
kalliota vasten vain aallot liplattaa.
Viimeisen kerran katson kauas taivaan
sineen.
Silmäni suljen,
vaihun ikuiseseen uneen.*

*Vesi on sinistä
kuin taivas,
joka säteilee iloa.*

Kuva: Jenna Bowellan

*Taivaalla linnut laulavat
kuin kuoro enkelten.
Se on kaunis ja herkkä
kuin terälehti tuulen armoilla.
Elämä on kuin kuolema,
mutta vain sen varjopuolena.
Aurinko nousee kuin aina,
mutta elämänihän on vain laina.
Miten voittaa aika peloton,
kun on itse niin levoton?
Sysimusta susi voi ulvoa,
muttei sisäisiä tunteitaan sulloa.
Vastaako metsä kaikuun,
vai katoavatko sanat raikuun?
Sudet eivät pelkää,
mutta minä taas – saan selkään.
Päähallot ovat symboli turmion, joillekin
hurmion.
Mutta kuka kulkee elämän käsin kosket-
telematonta rajaa,
ja kuka meidät täältä lopulta pois ajaa?*

*Haluan perhoselta siivet.
Haluan sytyttää kynttilän
Jossa tuli on sidottu
Kunnes lanka palaa loppuun.
Haluan kesyttää leijonan
Mikään ei pelota minua enemmän
kuin villi, vapaa ja vaarallinen.
Haluan vangita perhosen
Tutkia sen siipiä tuntikausia
Ja neulata sen näyttille.
Haluan omistaa kaiken
Haluan tulelta valon
Haluan leijonalta vapauden
Haluan perhoselta siivet
Sillä olenhan vain ihminen.*

*Öö ääh yyh,
täällä kuuluu masentunut suomalainen.
Vibaan teitä kaikkia,
taivas on kuin harmaa mieli.*

*Sydän on synkkä
täynnä suurta kaipuuta
ilma tihenee.*

*Oksien läpi
Puu ja ilo yhdessä
syöksyvät yöhön.*

Kuva: Jenna Bowellan

Heräsin valoon,
aurinko paistoi sisään.
Suljen verhoni.
Puu yllä metsän
kasvaa laulaen hiljaa.
Yksin kuuntelee.

Aamunsarastus,
pimeä väistyy alta.
Uusi on päivä.

Järvi on tyyni,
hiljaisuus on laskenut.
On niin kaunista.

Kaukana muusta
kuovi rauhas kahlailee.
Laineita ei näy.

Herätä pitää
elämä painaa mieltä
iloa kaipaamaan.

Haluan olla minä,
oma itseni.
En halua, että minut omistetaan.
Vapaa kuin taivaan lintu,
jonka siipi piirtää vasten sinistä taivasta.
Mieleeni pulpahtaa ajatuksia,
piirrän ne,
vaikkei minulla ole siipiä.
Miksi ei koivu kuiskisi minulle nyt,
kun alkaa viha.
Iso hirviö edessäni,
puskaan piiloon menen.
Tarkka-ampuja tähtäilee,
väistän joka ammuksen.
Härkätaistelu meneillään,
juon mehua.
Härkä rikkoo puskia,
hyökkää karhun päälle.
Viskiä kaikille, kaktuksesta tehty juoma.
Sipulitynnyri pyörii, yksi vastaan yksi
-tilanne.

Vapaus vielä koittaa,
karanteenin voittaa,
virukset kaikkooa,
kesä tulla saa.

Kevät tuli aikaisin,
talvi ei tule takaisin.
Linnut lensi taivaalla
puput hyppeli ojassa.
Kani juoksee puunkoloon
ja tyttö juoksee perässä.

Olin kävelyllä illalla
kävelin kaarevalla sillalla.
Katsoin kauas mereen päin
haikalan siellä näin.
Hai uiskenteli luokseni
mitähän se mielti vuokseni.
Kenties se tuli näyttämään kuunsiltaa
tai sitten piristämään minun iltaa.
Kuusi päivää jo mennyt,
en tiedä kestänkö enempää.
Vessapaperikin loppu.

Ihana halo
kaunis valo
taivaalla kimmellät,
valo.

Aurinkoinen sää
kasvoja lämmittää.
Puut vihertää,
on vain niin kaunis sää.
Palloa pelaavat nuoret lapset nää
ei kukaan heitä voi kieltää.

Minä kävelin pitkin pimeää kujaa,
kaupungin äänet kantautuivat hiljaa.
Olen yksin,
yksin tässä pimeydessä.
Minua ahdistaa.
Tuskaa en mielestäni saa,
kun kävelen tätä tummaa kujaa.
Täällä ei ole ketään,
lähden täältä vetää.
Ehkä vielä joskus valon nään,
jos taivas näyttäisi aurinkoisen sään.

Hämyinen hetki
karu metsä ja kuutamo,
sanaton tunne.

Lintu laulaa, oi
puro solisee, soi.
Ulkona sataa.

Astun polulle
kuusi tervehtii,
ilo loikkii vastaan.

Tämä on runo pikainen.
Siksi minä tarvitsen
kynän.

Oven raosta katson
kun Naava ja
Metsä tanssivat.

Korona-ajan etäopettajat

Ekaluokkalaiset askartelivat korona-ajan tueksi oman etäopettajansa.

Tässä joitakin tuotoksia.

Etäopen nimi on Pekka. Pekka on outo. Pekka opettaa.

Tehnyt Aron

Jenni. Kiva ope. Matematiikan opettaja.

Tehnyt Elma

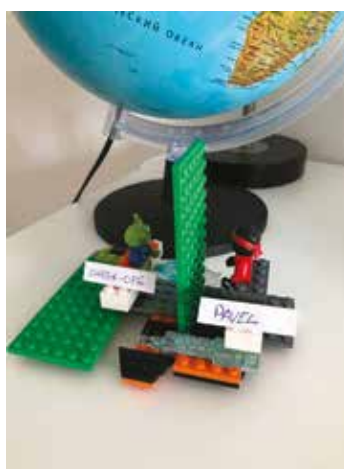

Tehnyt Yasamin

Etäopettaja on kuvataideopettaja ja rehtori. Hän on kiltti ja antaa paljon jälki-is-tuntoa tuhmille.

Tehnyt Aini

Mun open nimi on Shrek ja se auttaa miten tehdä käsityötä.

Tehnyt Pavel

EtäOpe on Mekkonainen. Hän opettaa matikkaa. Hän auttaa lapsia.

Tehnyt Ilmari

Etäopen nimi on Pirkka. Pirkka on kiltti. Se antaa paljon läksyä. Se haras-
taa Taek wondooa.

Tehnyt Samu

Open nimi on Anna Kumpulainen. Hän on kiva ope. Hän auttaa lapsia.

Tehnyt Onni

Se on Satelitti. Se kehittää aivoja. Se tekee ja ratkaise arvoituksia.

Pertti on lempeä liikun-
nanopettaja. Hän on kiva,
nopea ja tykkää jalkapallosta.
Lempiruoka on kalakeitto.

Tehnyt Valeri

Etäope-Pertti on värikäs tyyppi. Hän opettaa kaiken-
laisia taitoja, mutta eniten kuvista. Hän myös kakkaa paljon!

Tehnyt Uchenna

Kari on kiva ope. Hän antaa syödä karkkia ja pelata kou-
lussa.

Tehnyt Oscar

Etäope on Lumi. Hän on kiltti ope. Hän istuu.
Tehnyt Alma

Isompi on opettaja nimeltään Liisa. Liisa opettaa matematiikkaa. Hän on kiltti ja nätti.
Tehnyt Fia

Sen nimi on Taneli.
Se on kissa. Se on söpö!
Tehnyt Anni

Keisari TTT. Hän Opetaa kaikeaa. Ohjailee aivoja.
Tehnyt Toivo

Tämä on läppäri. Sahasin ja liimasin sen puusta ja askartelin paperista näytön ja näppäimet.
Tehnyt Aatu

Etä openi nimi on C-3PO. Hän on ki-va ke-huu mi-nu-a. Hän o-pet-taa ma-tiikkaa.
Tehnyt Rasmus

Etäope on hauska ja kiva nimi on Ninni.
Tehnyt Emilia

Paula poppari on tosi kiva ja ystävällinen ope. Hän pitää popcornista ja lemppariteema on myös popcorn.
Tehnyt Juliana

1. luokan töitä

Etäopen nimi on
Moona. Etäope on
kiva ja hauska. Etä-
ope opettaa.
Tehnyt Lumi

Unelmia Kartanossa

Keräsimme keväällä 2020 laatimamme kyselyn avulla tietoa Kartanon yläkoululaisten unelmista ja haaveamista. Halusimme selvittää, mistä oppilaat haaveilevat, mitkä ovat heidän unelma-ammattensa ja ovatko haaveet muuttuneet iän myötä. Kyselyyn vastasi lähes 300 ihmistä, joiden vastauksissa oli ilmeisiä yhtäläisyyksiä mutta myös huomattavia eroja. Varsinkin unelma-ammattinsa jaka-neilla oli selviä suosikkeja, vaikkei moni ollutkaan tule-vaisuuden suunnitelmistaan vielä täysin perillä. Joukosta nousi esiin myös pari täysin omalaatuista vastausta, kuten haave poliisikoiran elämästä tai maailman hallitsemisesta.

Yli 95 prosenttia kyselyymme vastanneista myönsi unelmoivansa jostakin, ja unelmia oli laidasta laitaan. Kaikkein suurimman kannatuksen sai haave hyvästä elämästä, mutta keinot sen saavuttamiseksi vaihtelivat paljon. Se onkin varsin ymmärrettävää, sillä hyvä elämä voi tarkoittaa eri ihmisille niin erilaisia asioita. Myös hyvä työpaikka, onnellinen perhe, mahdollisuus matkustamiseen ja yleinen turvallisuuden tunne nousivat suosikkien joukkoon. Yllättävän suuren suosion sai myös toive siitä, että oppitunneilla oppilaat saisivat pitää pipoa päässään opettajien kielloista huolimatta.

Yläkoulun aikana aletaan keskustella vakavammin siitä, mille alalle kukin haluaa tähdätä peruskoulun jälkeen. Erityisesti yhdeksäsluokkalaisille aihe oli ajankohtainen

yhteishaun takia. Yli 50 prosentilla kyselyyn vastanneista oli jokin unelma-ammatti. Ylivoimaisesti eniten mainintoja saivat sairaanhoitoon ja terveyspalveluihin liittyvät ammatit. Toiselle sijalle lähes samalla kannatuksella tulivat ammattiuurheilija ja poliisi. Näiden alojen suosiota voi selittää paitsi hyvällä palkalla, myös alan kattamien ammattien määrällä – vaihtelevia vastauksia oli hammaslääkäristä aivokirurgiin ja poliisista poliisikoiraan. Koska kyselyssä oli mahdollista kertoa enemmän kuin yksi toiveammatti, ilmeni joidenkin alojen välillä yllättäviä yhteyksiä. Esimerkiksi poliisi ja liikunnanopettaja mainittiin yhdessä peräti kolme kertaa.

Vaikka jotkin ammatit saivat enemmän huomiota kuin toiset, oli vastauksissa myös paljon hajontaa. Monet ammatit ja alat saivat vain yhden tai kaksi mainintaa, esimerkiksi palomies ja lentäjä olivat molemmat vain kahden oppilaan toiveammattia. Yhden henkilön mainitsemisessa ammateissa löytyikin aika kiinnostavia uravalintoja; sukkeltaja, FBI-agentti ja strippari eivät yllättäen olleet suosituimmasta päästä. Kuka nyt haluaisikaan olla FBI-agentti, kun vaihtoehtona on ura poliisikoirana?

Kun meiltä kysyttiin päiväkodissa unelma-ammattitamme, vastauksemme saattoivat olla hiukan epätodennäköisempiä kuin nykyään. Silloin emme huolehtineet siitä, miten paljon rahaa ammatista saisi, vaan unelmoimme

vapaasti – vain mielikuvitus rajana. Ei siis ole kovin yllättävää, että lähes 90 prosenttia kyselyymme vastanneista kertoi lapsuuden haaveidensa muuttuneen ajan myötä. Ilahduttavan monet kertoivat, että osa heidän unelmistaan on toteutunut jo nyt.

Vastaajilla ei ollut valmista reseptiä siihen, miten unelmat voi saavuttaa. Oman toiminnan merkitys kuitenkin korostui, sillä saamiemme vastausten perusteella Kartanon koulun oppilaat uskovat saavuttavansa tavoitteensa ahkeralla työnteolla ja lujalla itsekurilla. Myös itseensä luottamisen sekä täydellisen autenttisuuden tärkeyttä korostettiin. Tällaiset suunnitelmat riittävät vielä näin nuorena oikein hyvin, eikä ihmisten odoteta tietävän koko loppuelämän kulua jo peruskoulussa. Kenenkään ei pitäisi tuntea oloaan toista vähempiarvoiseksi unelmiensa vuoksi. Joillain saattaa olla jo selkeä kuva siitä, mitä he haluavat tulevaisuudeltaan, kun taas toisille riittää päivästä toiseen selviäminen. Kumpaakaan tapaa ei voi kutsua vääränlaiseksi.

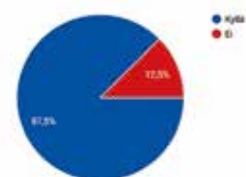
Kiitos kaikille kyselyyn vastanneille! Kokonaisuudessaan näyttäisi siltä, että kartanolaiset unelmoivat ja pyrkivät kohti unelmiaan, mikä on hieno juttu. Unelmientäyteistä kesälomaa Kartanon koulun oppilaille ja opettajille sekä niille, jotka ovat syksyllä jo muissa opinahjoissa.

Teksti: Iina Pellikka & Julia Blomstedt

Valokuvat: Jenna Bowellan

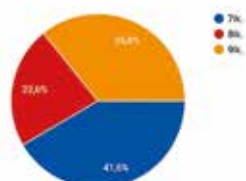
Ovatko lapsuuden haaveesi muuttuneet ajan myötä?

296 vastausta

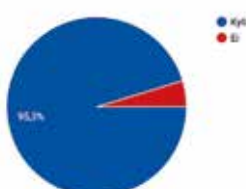
Millä luokalla olet?

296 vastausta

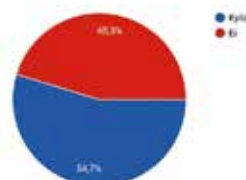
Onko sinulla unelmia?

296 vastausta

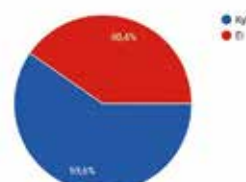
Onko sinulla unelma-ammattia?

296 vastausta

Onko jokin haaveesi jo toteutunut?

296 vastausta

Kuvat: Jenna Bowellan